

РЕШЕНИЕ

№ 5133

гр. София, 09.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 13.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9874** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба на С. С. Т., подадена чрез адв. М. А., против мълчалив отказ на началника на 06 РУ на СДВР по заявление по ЗОБВВПИ за първоначално придобиване на ловно оръжие с вх. № 142400-2390/17.08.2020 г.

С жалбата се иска отмяна на мълчаливия отказ по подаденото от жалбоподателя заявление с вх. № 142400-2390/17.08.2020 г. по описа на 06 РУ СДВР. Поддържа се, че към заявлението са приложени всички изискуеми от ЗОБВВПИ документи, а в хода на административното производство не са давани указания за отстраняване на непълноти и несъответствия в заявлението. Жалбоподателят счита, че като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото до него заявление, органът е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, които въвеждат изисквания за форма и съдържание на административния акт, както и за неговото връчване на заявителя. В случай на евентуално постановен изричен отказ се иска неговата отмяна поради неправилност и незаконосъобразност.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не е представляван. С депозирано писмено становище по същество поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения акт. Претендира присъждане на разноски по списък.

Ответникът, представляван от юрк. Г., в депозирано писмено становище, както и в

съдебно заседание, поддържа становище за неоснователност на жалбата. Излага мотиви за липса на материалноправните предпоставки за издаване на решение, разрешаващо на жалбоподателя да придобие огнестрелно оръжие. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско такова.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят С. С. Т. е подал заявление по образец с вх. № 142400-2390/17.08.2020 г. до началника на Об РУ СДВР, с искане да му бъде издадено разрешение за придобиване на 1 бр. ловна гладкоцевна пушка. Към заявлението са били приложени документ за платена такса /л. 14/, медицинско удостоверение № 206228/17.08.2020 г. /л. 15/, Удостоверение от Национална следствена служба, че срещу заявителя няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства /л. 16/, копие от лична карта, за удостоверяване на възрастта на заявителя, копие на диплома за средно специално образование Серия В-01 № 2234293, рег. № 1887 – 08/12.06.2002 г. /л. 18-19/, членска карта, издадена от Национално ловно-рибарско сдружение „Съюз на ловците и риболовците в България“, Билет за лов № 269896 на Изпълнителна агенция по Горите, Д. Т., валиден до 31.12.2013 г., справка за заверки на ловния билет за 2014 г. до 2017 г. /всички на л. 20/, Удостоверение за придобито право на лов № 485/13.07.2007 г. /л. 21/.

Във връзка с подаденото заявление е изготвена Докладна записка до началника на Об РУ СДВР с № 230р-28956/2020 /л.22/, с която е предложено да бъде извършена проверка относно: местоживеенето, местоработата и длъжността на жалбоподателя, наличие на данни за психично заболяване, наличие на условия за съхранение на О., данни за лицето, ако пред последните години са му налагани мерки по ЗЗДН. Видно от Докладна записка № 230р-29370/24.08.2020 г. /л.23/, относно извършена проверка, е установено, че жалбоподателят живее на адреса и работи като сътрудник в адвокатска кантора. Същият заявил, че притежава каса за съхранение на О., която е закрепена съгласно изискванията. По местоживеене нямало данни жалбоподателят да е нарушавал обществения ред, да е влизал в пререкания с живущите в квартала, да злоупотребява с алкохолни напитки, да употребява наркотични вещества и да има издадени ограничителни заповеди по ЗЗДН и не се водел на отчет като психично болно лице. В докладна записка № 230р-30081/28.08.20 г. до началника на Об РУ – СДВР /л.25/ е посочено, че при извършена проверка за жалбоподателя, към момента нямало постъпили данни за извършени противообществени прояви и за злоупотреба с алкохол или наркотични вещества, както и данни същият да подготвя или извършва престъпления от общ характер.

Според докладна записка рег. № 230р-32796/14.09.2020 г., изготвена от началник КОС при Об РУ – СДВР/л.12/, при извършена проверка е било установено, че при подаване на документите за издаване на разрешение за придобиване на оръжие и за ловни цели има несъответствие с валидността на сроковете в тях, а именно предоставеното копие на „Билет за лов“ № 269896 на лицето, не е заверен за 2020 г. По тази причина не ставало ясно дали лицето е с валиден документ. Посочено е, че на жалбоподателя е било обяснено „при посещение на гише „прием граждани“ в РУ да отстрани непълнотите по преписката“. Посочено е, че същите не били отстранени, поради което е предложено „да бъде спряна проверката по преписка вх. № 142400-2390/2020 г., до отстраняване на несъответствията“.

По така подаденото заявление не е издаван от компетентния административен орган изричен акт за отказ или за разрешение за придобиване на ловно оръжие.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

С оглед дадените от ВАС задължителни указания в Определение № 6493 от 21.05.2021 г. съдът приема, че жалбата е допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт (мълчалив отказ), в срока по чл.149, ал.2 АПК, от лице с правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Съгласно чл. 76, ал. 1 ЗОБВВПИ за получаване на разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях българските граждани, подават писмено или по електронен път заявление по образец до директора на ГДНП на МВР, съответно до началника на РУ на МВР по постоянен адрес, съответно по адрес на съхранение. Според ал. 3 в заявленията по ал. 1 и 2 се посочва: 1. начин на придобиване; 2. име и адрес на наследодателя или прехвърлителя; 3. основателна причина за издаване на разрешението в случаите на дарение, закупуване и замяна; 4. видът и количеството огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях. Разпоредбата на ал. 4 предвижда, че заявленията се придружават от следните документи: 1. документ, удостоверяващ начина на придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси при наследство и награда; 2. декларация, че придобитите огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях ще се съхраняват при условията на чл. 98; 3. документ, удостоверяващ завършено основно образование - за физическите лица; 4. документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 12.

Съобразно чл. 77, ал. 2 ЗОБВВПИ физически лица, кандидатстващи за разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях за ловни цели, освен документите по чл. 76, ал. 3, 4 и 7 представят и заверен билет за лов съгласно Закона за лова и опазване на дивеча.

Според чл. 83, ал. 1 ЗОБВВПИ при постъпване на документите по чл. 76, ал. 3 - 7, чл. 77, 78, 79, 80, 81 и 81а ГДНП на МВР, съответно РУ на МВР, оценява пълнотата и съответствието на подадените документи с изискванията за издаване на разрешение и извършва при необходимост проверка на място на обектите за съхранение. Алинея втора на цитираната разпоредба задължава административния орган при констатиране на непълноти и/или несъответствия с изискванията на този закон да уведоми писмено или по електронен път заявителя, както и да даде указания и 30-дневен срок за отстраняването им. Според алинея трета ако констатираните непълноти и/или несъответствия не бъдат отстранени в дадения срок по ал. 2, производството по издаване на разрешението се прекратява. От своя страна алинея пета предвижда, че директорът на ГДНП на МВР или оправомощено от него длъжностно лице, съответно началникът на РУ на МВР, издава писмено или по електронен път разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му в едномесечен срок от подаване на заявлението.

При анализ на цитираната правна уредба, съдът прави извод, че с оспорения мълчалив отказ административният орган - началникът на Об РУ - СДВР не е спазил изискванията за форма на акта и е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените процесуалните правила.

Според чл.83, ал.5 от закона административният орган следва да се произнесе по заявлението в тридесетдневен срок от подаването му, а ако констатира непълноти

и/или несъответствия, следва да уведоми писмено или по електронен път заявителя и да му даде указания за отстраняването им в 30-дневен срок, през който период срокът за издаване на акта по чл.83, ал.5 спира да тече. В случая административният орган не е уведомил писмено или по електронен път заявителя за сочената нередновност в документите (ловния билет), следователно срокът по чл.83, ал.5 от ЗОБВВПИ не е спрял да тече. А след като административното производство не е било спряно, респ. не е било прекратено съгласно чл.83, ал.3, то компетентният орган е следвало да се произнесе по подаденото заявление с мотивиран акт по същество съгласно чл.83, ал.5 от ЗОБВВПИ. Това обаче не е сторено – административният орган не се е произнесъл с мотивиран писмен акт по същество, т.е. налице е мълчалив отказ. Доколкото законът поставя императивно изискване за форма на административния акт, която в случая не е спазена, мълчаливият отказ се явява незаконосъобразен. Нарушени са съществено и административнопроизводствените правила, тъй като, като не е указал на заявителя по предвидения ред наличието на несъответствия и/или непълнотите в заявлението и приложените документи и не му е дал срок за отстраняването им, органът е нарушил правото на защита на жалбоподателя, а това е довело и нарушение на чл.7 и чл.35 от АПК - не са изяснени действителните факти и обстоятелства, които са от значение за издаването на акта.

Така мотивиран, съдът намира, че обжалваният мълчалив отказ е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. На основание чл. 173, ал. 1 АПК преписката следва да се върне на органа за ново произнасяне.

Предвид изхода на спора, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноси. Основателно е възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 800 лв., тъй като делото не се отличава с висока фактическа и правна сложност, приключило е в едно заседание, в което адвоката не се е явил, поради което съдът намира, че следва да се присъди минималното адвокатско възнаграждение по чл. 8, ал. 3 от Наредбата № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 500 лв. На жалбоподателя следва да се присъдят внесените суми за държавни такси в общ размер на 40 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на С. С. Т. мълчаливият отказ на началника на 06 РУ на СДВР по заявление по ЗОБВВПИ за първоначално придобиване на ловно оръжие с вх. № 142400-2390/17.08.2020 г.

ИЗПРАЩА преписката на началника на 06 РУ - СДВР за ново произнасяне съгласно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА 06 РУ при СДВР да заплати по сметка на С. С. Т. сума в размер на 540 лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: